

Forfatter: Munch-Petersen, Gustaf

Titel: Udrag fra shojo

Citation: Munch-Petersen, Gustaf: "Samlede skrifter II", i Munch-Petersen, Gustaf: *Samlede skrifter II*, Borgen, 1988. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-munp2-shoot-idm140381326621536.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter II

maaske læser erik brandt i deres ansigter noget om skovens afbrudte hvile, eller om en fest mellem to mennesker efter fire maaneders tavshed - eller -, og snarere, han er saa til randen fyldt af dette ene, dette, som han er kommet for, at han ikke kan vente med at tale, til han har faaet pelsen af - men stenka afbryder ham: "det er manja -" de to sætter sig - der, hvor hun før har plejet at sidde - stenka peger, at erik brandt kan sætte sig paa hans plads - manja har en flakkende uro i sine øjne - det er ikke noget med deres gæst - det er stenka -, hvad han vil gøre - hun sidder saa nær ved ham, at hun ikke kan se hans ansigt - han rækker hende en cigar og tænder en selv - "vi -", begynder han - men erik brandts bedende blik standser ham - siddende med den tunge sorte pels i skødet stirrer han ufravendt paa stenka - saa siger han med en for hytten alt for høj stemme: "du maa rejse med mig til ... -" og efter disse ord brister direktør erik brandt i graad - hulkende, fortvivlede falder taarerne ned i pelsen - og imellem dem ligger løsrevne, ynkelige ord: "jeg er rig - jeg er gift - du maa -" stenka farer op og gir den grædende en drønende lussing - saa brøler han ind i erik brandts taarevædede, bortvendte ansigt: "ja - jeg skal - rejse med - dig -" som ved et trylleslag ophører graaden - erik brandt rejser sig hurtigt, griber stenkas haand - men stenka gør sig fri og siger kort: "nej - du skal tie stille -" hans øjne falder paa lejet, hvor han to minutter før havde siddet ved siden af manja - skindet er bart - manja er ikke i hytten - han kaster et roligt blik paa sin gæst og gaar ud - han stiller sig paa den store flade træstub, hvorfra han i gaar havde set solen staa op - hans legeme er en eneste anspændt lytten - saa raaber han, vendende sig mod nord, mod skoven: "husk festen!" - et hviskende "ja" siver gennem snestormens mælkede væg - og langsomt gaar stenka tilbage til huset - men paa sin vej gennem sneen -, langs bjærgets kant, mod nord, tænker manja smilende paa historien om shojo -